

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Til hr. Anders Samuelsen: Det er selvfølgelig reelt nok at diskutere de problemstillinger, som er, med det system, vi har i dag.

Jeg må så bare spørge, om det forslag, som Det Radikale Venstre har liggende, gælder alle, for så kommer det jo i hvert fald til også at berøre kontanthjælpsmodtagerne, altså alle, der skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Men det er reelt nok at tage diskussionen.

Jeg kan bare sige, at vi ikke har ændret politik i Venstres folketingsgruppe med hensyn til, om der skal være tvangsmedlemskab af en a-kasse, og derfor kan jeg konkludere, at der ikke er ændret politik, og at det ikke er Venstres politik, at man skal have tvangsmedlemskaber.

Til hr. Søren Søndergaard kan jeg kun sige, at der er ikke mere at tilføje til det, jeg allerede har sagt.

Så vil jeg sige til hr. Bjarne Laustsen, at det er decideret, bevidst citatfusk, hr. Bjarne Laustsen benytter sig af mod mig i forbindelse med et i øvrigt fuldstændig irrelevant spørgsmål om, hvem der trækker tilbage, og hvem der ikke trækker tilbage. For det politiske indhold er det jo ikke så interessant.

Men hr. Bjarne Laustsen er udmærket klar over, at dels har jeg ikke udsendt nogen pressemeddelelse på det tidspunkt, dels har jeg aldrig nogen sinde sagt, at forslaget ville komme tilbage. Det kom der også et meget klart dementi af på Ritzaus Bureau, som beklagede, endda i meget tydelige vendinger, i to telegrammer, at de havde fejlciteret mig. Det burde hr. Bjarne Laustsen vide, ellers ved han det i hvert fald nu, så det er der i hvert fald ikke noget om.

Må jeg så ikke godt lige sige, at det er interessant at høre Socialdemokraterne så helligt stige op på den høje hest, når jeg tænker på, hvilke ændringer af dagpengesystemet den tidligere regering lavede. Der drejer sig om en lang række, statsministeren nævnte det, der var stort set to om året, uden at man nogen sinde havde fortalt vælgerne noget som helst om, at man rent faktisk ville ind og lave noget om.

Der blev gennemført arbejdsmarkedsreformer i 1994, 1995 og 1998 med et bredt flertal af Folketingets partier, men ikke på noget tidspunkt havde Socialdemokraterne fortalt vælgerne, at man ville gennemføre disse reformer, og ikke på noget tidspunkt havde man fortalt vælgerne, at man ønskede at lave nogle ændringer i efterlønsordningen i 1998, tværtimod. Alligevel

gjorde man det, på trods af at man havde haft en statsminister, der havde stået og opfundet garantibeviser og var kommet med meget klare udtalelser, der ikke var til at misforstå. Så jeg ville nok passe på med at kaste med sten, når man selv bor i et glashus.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Ja tak. Den røde lampe har lyst for længe.

Jens Rohde (V):

Undskyld, hr. formand.

Ole Vagn Christensen (S):

Venstre gik til valg på et slogan, som blev gentaget i uendelighed med et billede af en smilende Anders Fogh Rasmussen. Sloganet lød: »Tid til forandring«.

Efter valget, hvor hr. Anders Fogh Rasmussen blev statsminister, kan vi stille det store spørgsmål: Hvor bliver forandringen af?

Al diskussion om reformer af velfærdssamfundet er blevet lukket ned i en stor syltetøjskrukke, som først skal åbnes efter næste valg; først efter valget kommer der et udspil fra regeringens Velfærdskommission.

Sagen er, at med hr. Anders Fogh Rasmussen har vi fået en regering, der er ude af stand til at fortælle befolkningen, hvor den vil hen. De få gange, regeringen har spillet ud med reformer, har den trådt godt og grundigt i spinaten.

Kl. 15.35

Tidligere i år blev danskerne præsenteret for massive besparelser på dagpengesystemet på 800 mio. kr., heldigvis nåede finansministeren at sluge en fortrydelse. Opmærksomme journalister havde nemlig noteret sig statsministerens løfter i valgkampen. Den selv samme statsminister, som gang på gang har påstået, at han holder, hvad han lover, og gør det, han siger, blev citeret for at fastslå: Vi har ingen forslag om at forringe dagpengesystemet. Det sagde hr. Anders Fogh Rasmussen under partilederrunden i DR 1 den 18. november 2001.

Tilbage står en forvirring om, hvad regeringen mener, når den siger, at den ikke har begået løftebrud, men den trækker forslagene tilbage, fordi befolkningen oplever forslagene som løftebrud. Forvirringen består i, at regeringen ikke oplever sine dagpengeforslag som løftebrud. Hvad det betyder for de videre perspektiver og for det danske dagpengesystem står hen i det uvisse. Det ville være glædeligt, hvis denne forespørgsel giver befolkningen mulighed for at få